

גמ"ר 7364/03 - מדינת ישראל - פרקליטות נגד רמדאן סויטהט

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

גמ"ר 7364-03-12

בפני כב' השופטת טל אוסטפולד נאווי

מדינת ישראל - פרקליטות

נגד

רמדאן סויטהט

nocchim:

ב"כ המאשימה - עו"ד يولנדה טולדנו

ב"כ הנאשם - עו"ד ברזני

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמייעת ראיות, בעבירה של גריםמת מוות ברשלנות לפי סעיף 64 פקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961, ביחד עם תקנה 45 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

ביום 10.2.17 בשעה 07:00 או סמוך לכך, נаг הנאשם בטרכטור מסווג מחפרון אופני (להלן: "הטרקטור") בשטח מגודר וסגור לתנועת כלי רכב, במחלף פולג, כביש 2 הסמוך לננתניה.

הנאשם נאג אחורנית, ובמהלך הנסיעה פגע בח'אלד זייד, עובד נוסף שששה במקום. כתוצאה מהתאונה נהרג ח'אלד זייד במקום (להלן: "המנוח").

הנאשם מחזיק ברישון נהיגה משנת 1993 ולהובתו 4 הרשעות כולל מסווג ברירות משפט.

הנאשם הופנה, בהסכמה הצדדים, לשירות המבחן. בתסaurus שהוגש עבינינו ביום 14.10.10 סקרה קצינית המבחן את נסיבות חייו של הנאשם, את העובדה כי הנאשם מנהל אורח חיים דתי מסורתי ומפנים את ערכי החברה וחוקיה.

עמוד 1

בສיפת הتسkieר ציינה קצינת המבחן כי לאור עמדותיו של הנאשם כאשר הוא מזעיר את חלקו ואחריותו בקורה בחיו ומשליך האחריות על גורמים אחרים בשליטתו, היא סבורה כי הדבר מעלה את הסיכוי להישנות התנהגות עוברת חוק. לפיכך, אין קצינת המבחן באה בהמלצת בעניינו של הנאשם.

טיעוני המאשימה לעונש

ב"כ המאשימה ציין את רף הרשלנות הגבוה כפי שנקבע בהכרעת הדין, כאשר הנאשם לא בדק אם נמצא אדם אחריו הטרקטטור טרם החל בנסעה לאחר, לא השתמש במקוון אחריו או באמצעות זיהירות אחרים והסתמך על זזם הטרקטטור בלבד.

לשיטת המאשימה, לאור קביעה זו ונוכח הדברים שנקבעו בתסkieר שירות המבחן, מדובר בהתנהגות הנמצאת ברף העליון של הרשלנות ונשкат למחשבה פלילתית מסווג "קלות דעת".

ב"כ המאשימה ביקש לקבוע כי מתחם הענישה עומד על מסר בפועל בין 12 חודשים לשנתיים, כאשר המאשימה עותרת לגזר על הנאשם עונש מסר לתקופה של 20 חודשים, פסילה ממושכת, פסילה מותנית וקנס.

ב"כ המאשימה ציין כי אין לגזר גזירה שווה מפסק הדין שניתן בערכאת הערעור בתיק עפ"ת (מחוזי מרכז) 42557-11-12 יעקב בן יהיאל ניסים נ' מדינת ישראל שם הומתך עונש המסר מ- 18 חודשים מסר ל- 6 חודשים מסר בדרך של עבודות שירות. לשיטתו, שם רשלנותו התורמות של המנוח הייתה גבוהה ובתיק דנא לא ניתן להטיל על המנוח רשלנות תורמת כלשהי.

ב"כ המאשימה הפנה לע"פ (מחוזי ת"א) 47613-02-13 רוני גורגי מילר נ' מדינת ישראל, בו נדחה הערעור שהוגש על פסק דיןו של בית משפט השלום לטעבורה (גמ"ר 12-01-9573) שגזר על הנאשם שנסע לאחר, 18 חודשים מסר בפועל.

לטענת ב"כ המאשימה כאשר מדובר בנהג מקצועי קמה חובת אחריות מוגברת (רע"פ 1397-06-06 דזהאשויל נ' מדינת ישראל).

ב"כ המאשימה ציין כי אין לחובת הנאשם עבר פלילי, עברו התעborתי אינו מכבד אך אין הוא יכול לזכות בהקללה כלשהי בעונש שעה שבחר לשמעו את מלאו הראיות בתיק.

טיעוני ההגנה לעונש

מטרם ההגנה לעונש, העיד מר אדי נדים כمال, אחד מבני החברה בה מועסק הנאשם. העד העיד כי החברה עבדה בהתאם לנחיי הבטיחות שנקבעו במע"צ, בעת קרות התאונה. לדבריו, לאחר קרות התאונה הוחולט בחברה, כי מקום בו לא נקבעו הסדרי בטיחות על ידי מזמן העבודה, מזמן יועץ בטיחות הקובלע אם יש צורך במקוון שכוכן את כל הרכיב

באתר העבודה.

לדברי העד, במקום התאונה הורשו לשחות רק כלי רכב (ציוד מכני הנדסי) וכיום במידה ונכנסים פועלם נמנעת כניסה הצמוד המכני לשטח. אך, שיש שעות עבודה לפועלים ושעות נפרדות לפעילויות הצמוד המכני.

העד העיד כי הוא מכיר את הנאשם מעל ל- 16 שנים, העיד כי מדובר בעובד מקטזע, אמין ומוכשר בעבודתו.

בפתח טיעונו לעונש צין הסגנור כי הנאשם צמצם את השאלות שבמחלוקת וניהול שמיית הריאות היה תכליתי.

לטענת הסגנור, למנוח אשם תורם בכך שהוא לא נמנה עם העובדים באתר והגיע למקום עם בניו כדי לשבת ולשתות איתם קפה.olidיו העיד כי לא עבר תדרוך בענייני הבטיחות, והמנוח לא היה אמור לעמוד במקום בו עמד שכן בהתאם להסדרי העבודה, היה שביל מיוחד להולכי רגל וילדיו היו אמורים לעבוד בכלל על ההר.

הסגנור צין כי הנאשם אדם נורמטיבי, בן 40, בעל משפחה ללא עבר פלילי ועובד התעבורתי קל כאשר הוא כולל 4 הרשותות מסווג ברירת משפט בלבד. בעניין קביעת המבחן בתסקירות, כי הנאשם ממזר חלקו ואחריותו בקורה עימו בחים ומשיליכם על גורמים שאינם בשליטתו. הסביר הסגנור, כי הנאשם אדם דתי וכאדם מאמין השיב לקצינית המבחן במתבגר לשון, כי הכל בידי שמיים.

הסגנור הפנה לפסקי הדין בהם נקבעו עונשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

ע"פ (מחוזי חיפה) 11-03-2020 גילה טיב נ' מדינת ישראל. שם נהגה הנואשת לאחר במרכזה העיר, פגעה בהולכת רגל שמצאה את מותה. בית המשפט גזר על הנאשם, בין היתר, 4 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות ו- 6 שנות פסילה. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור שהוגש.

עפ"ת (מחוזי מרכז) 12-11-42557 יעקב בן יჩיאל ניסים נ' מדינת ישראל. הנאשם נסע בטראקטור לאחר, פגע וגרם למוות של מנהל העבודה. בית המשפט זה גזר על הנאשם 18 חודשים מאסר ו- 15 שנות פסילה. בערעור, בית המשפט המחויז הפחית מהעונש וקבע 6 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות ו- 6 שנות פסילה.

גמ"ר (שלום תעבורה- נצרת) 2761-11-08 מדינת ישראל נ' פנחס אזרזר. שם קבע בית המשפט כי מדיניות העונשה הראויה בעבירות של גרם מוות ברשלנות, נעה בין מאסר בפועל של חודשים בודדים שירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשים מאסר ורכיב הפסילה נעה בין מספר שנות פסילה ועד ל- 15 שנים.

בגזר הדין, נקבע עונש מאסר לתקופה של 4 חודשים שירוצה בעבודות שירות ועונש פסילה לתקופה של 7 שנים.

גמ"ר (שלום תעבורה- פ"ת) 1904-09-09 מדינת ישראל נ' אפרים עופר מלוף. הנאשם, כבא מקטזע, ביצע פנית פרסה לשמאלי, מהשול הימני תוך שהוא חוסם את כל מסלול הנסיעה לבאים אחורי ובכך גרם לתאונת שבת גדם ונחללו ארבעה קטינים. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות ו- 6 שנות פסילה. יצוין כי בתיק זה ביקשה משפטה המנוח שלא לגזור על הנאשם, עונש של מאסר בפועל ולפעול לשיקומו.

ת"ד (תעבורה חיפה) 30938/07 מ.י פרקליטות מחוז חיפה פלילי נ' עמי צבי שולמן. הנאשם נסע אחרוניית ביציאה מגשר חניה ופגע עם חלקו האחורי של הרכב בשתי הולכות רגל שעברו במעבר החציה. הולכת רגל אחת מצאה את מותה והשנייה נחבלה חבילות של ממש. בית המשפט גזר על הנאשם 250 שעות של ל"צ - 8 שנות פסילה. יצוין כי מדובר בנסיבות מיוחדות, הצדדים הגיעו להסדר טיעון לעניין העונש והmansha לא עתרה לעונש של מאסר.

ת"ד (תעבורה חדרה) 1205/01 מדינת ישראל נ' סאלם בן מוסא ابو מוך. הנאשם, שנסע בטרקוטור קידמה ואחורה, פגע במהלך הנסעה אחרונית בפערות בן 20 חודשים וגרם למותו. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשים מאסר בדרך של עבירות שירות - 9 שנות פסילה.

לטענת הסגנו, קיים וכיום בדבר אפקטיביות הרתעה בעבירות של תאונות דרכים שעה שלא מיוחסת כוונה פלילית לנאים.

לסיקום מבקש הסגנו מבית המשפט, להמנع מלגゾר על הנאשם עונש מאסר בפועל בגין אחורי סORG ובריח, אלא בעבודות שירות ועונש פסילה שתסוג בחלוקת כך שיאפשר לנאים לשוב לעבודתו. הסגנו ציין כי פרנסת הנאשם בנהיגתו ועל פרנסת כל המשפחה על כתפיו.

מדיניות הענישה

במסגרת השיקולים לגזירות הדין העיקרי המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, יחס הולם בין חומרת מעשה בנסיבות מיידת אשמתו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. כאשר מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני ביצוע עבירות נספות ולהעביר מסר ברור באמצעות ענישה חמירה על מי שבתנהגו פוגע בערך החברתי שהימנו ביחס הציבור.

הmansha עותרת לגזר על הנאשם עונש מאסר לתקופה של 20 חודשים בגין סORG ובריח והסגנו סבור כי ניתן להסתפק בעונש מאסר בדרך של עבירות שירות.

מלאת בית המשפט אינה קללה שעה שהיסוד הנפשי של מבצע העבירה אינו של כוונה.

לעומת זאת קבע החוקק ובכך הביע עמדתו ותפיסתו, כי העונש למתרשך אשר קיפח חי אדם, הוא עונש מרבי של 3 שנות מאסר. עונש המגלם את ערך קדושת החיים. את הצורך הבלתי מתאפשר להגן על החיים. אדם אינו מצווה רק לשומר על חייו ("ונשמרתם לנפשותיכם") אלא חובה וציווי שאינו פחות בטיבו הוא לשומר ולהישמר מפגיעה בח"ז חולת (ראה ת"פ 42915-05-10 אלמוג מדינת ישראל נ' וינשטיין).

כללים מוחים באשר לענישה הרואה, בעבירה בה קופחו חי אדם בשל רשלנות, נקבעו ע"י כבוד השופט נ. הנדל בפס"ד בע"פ 6755/09 אלמוג נ' מדינת ישראל (להלן: "פס"ד אלמוג"):

"נדמה שקיימים שלושה כללים מוחים בסוגיית הענישה הרואה בעבירה של גרימת תאונות דרכים קטלנית ברשלנות. האחד, ראוי לגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן

משיקולי הרתעה. השני, בדרך כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אין בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוננה פלילתית, הן בשל אופייה המזוהה של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. השלישי,אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות".

בהתאם לכל הראISON בפסק הדין אלמוג, מחייבת הרשעה בעבירה של גרם מוות ברשלנות גזרת עונש חמור, הכלל פסילה בפועל לתקופה הולמת ומאסר בפועל, כאשר הנסיבות האישיות נדחות בפני האינטרס הציבורי וערך קדושת החים, הן בשל אופי העבירה והן בשל ביצועה השכיח גם על ידי אנשים נורמטיביים:

ברע"פ 548/05 מאירה לין נ' מדינת ישראל, נקבע ע"י בית המשפט העליון:

"רביית המורשעים בעבירות הללו הם אנשים מן היישוב, מה שקרו "נורמטיביים" כל עוד בעינה המדיניות הקימת באשר לעבירות גרים מות ברשלנות בתאותות דרכיהם... דינם של המורשעים בהן לתקופת מאסר אחרי סORG ובריח, והחריגים לכך נדרים. אכן, רביית המורשעים בעבירות אלה - מן הסתם - הם אנשים מן היישוב, מה שקרו "נורמטיביים", אלא שנמצא לבתי המשפט לנשות להרטיע את הנוהגים בכבושים, מעבירות על ידי המודעות כי אם יתarshalו ויפגעו בחולת דין מאסר. נכון ההפקרות המרובה בכבושים, קיודם של חי אדם, השבר, השבר הנורא שאין לו רפואי אויחוי הפוקד את משפחות הקורבנות, ותחושת אין האונם החברתי אל מול המס שגבות תאונות הדרכים מחברה שאינה חסרה קורבנות טרור ובקרב, מבקשים גם בתיהם המשפט לתרום תרומה צנועה בדמות גזר דין חמירים".

ראה גם ע"פ 52518-07-12 לגטו נ' מדינת ישראל:

"המערער אכן אדם נורטטיבי בכל מישורי חייו האחרים, אולם בכך אינו שונה מהעברית הממוצע בתחום זה. לעניין זה ציטטה כב' השופטת קמा דברים שנאמרו בע"פ 6258/03 מחמוד קבאה נ' מדינת ישראל (פורסם ביום 30.3.11) (להלן: "ענין קבאה") עם כל הצער שבדבר, יש להעדיף את אינטרס הציבור, באופן שיועבר מסר ברור כי יש להכבד בענישה על מי שעובר על חוקי התנועה, על-מנת להילחם ברגע תאונות הדרכים".

בדנו"פ 1391/12 מזרחי נ' מדינת ישראל, קבעה הנשיאה, כתוארה אז, כב' השופטת ד. בייניש, כי :

"אין לסתות מדיניות הענישה הנוגעת בעבירות של גרים מות ברשלנות. לפי מדיניות זו, כך נקבע בפסק דין, ככל יוטל עונש מאסר אחרי סORG ובריח במסגרת המאבק בתאותות והחריגים לכל זה הם מעתים".

על כן, הענישה ההולמת את נסיבות ביצוע העבירה ואת התוצאה הקטלנית, בהתאם לעובדות כתוב האישום, הינה מאסר אחרי סORG ובריח לתקופה הנעה בין 12 חודשים - לשנתיים וחצי, ולא לתקופה אותה ניתן לרצות בדרך של עבירות שירות, יחד עם פסילה מלאה רישיון נהיגה לתקופה ממושכת.

הנאשם, כפי שקבעתי בהכרעת הדין, נסע לאחרו בכל כבד- טרקטור, כאשר שדה הרניה היה מוגבל, ידע כי ישנו פועלם במקום, הבחן במנו חומר ליד ה"מרקצתף" למרחק קצר ממנו, המשיך בנסיעה לאחרו תוך שהוא עזם עינוי ומטייל את האחריות על כתפי המנוח. הנאשם לא נעזר במקרה עת נסע לאחרו ואף לא השתמש במראה האמצעית שהתקין בעצמו לצרכיו הפרטיים. הנאשם הסתמן על זמזם הטרקטור, פטר עצמו מאחריות ולאור לכך קבועתי כי רמת רשלנותו הייתה גבוהה.

על הנאשם הייתה החובה להיעזר במקרה אחריו, היה עליו לוודא כי תנאי השטח מאפשרים את הנסעה לאחרו בביטחון והוא עליו לנוקוט באמצעות הדרישים על מנת להבטיח כי לא יהיה סיכון או פגיעה באחר.

המנוח

לטענת הסגנור יש ליתן חשיבות לרשותו התרמתו של המנוח ששהה במקום ללא צורך כאשר לא היה עובד מן המניין והגיע ללולות את בניו בעבודתם בהרכבת גדרות ומעקות ולשנות עימם קפה. לדברי הסגנור המנוח לא תודרך בענייני הבטיחות באתר ומקום העבודה הבנים היה בכלל על ההר ולא במקום בו מצא המנוח את מותו.

בפרק "תחולת דיני התעבורה" עמוד 190 להכרעת הדין, קבועתי כי מדובר באתר עבודה שם לציבור העובדים הזכות והרשות לעבור ולעבוד. בהמשך עמדתי על כך, כי לא היה זה יומו הראשון של המנוח במקום העבודה, הוא לבש אפוד זההר כמתחביב מכל עובד, נכון ברשות במקום ונכלל ב"ציבור" העובדים המורשים לעבוד שם. עוד קבועתי, כי אין זה מעלה או מורד, לצורך הקביעה באמ המנוח השתכר שכיר כספי אם לאו.

הenant הבחן במנו עומד על רגליו למרחק קצר ממנו. לא ברור מדוע המנוח אכן לא סטה הצידה שעיה שהטרקטור נסע לאחרו והזמין התריע על כך. בכך, ניתן אולי ליחס למנו רשות רשות תרומות כלשהי, אך עיקר הרשות על כתפי הנאשם.

בע"פ 84/85 ליכטנשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(3) 141, בעמ' 156, נקבע על-ידי כב' השופט (בדים) ש. נתנו:

"משמעות, כי התנהגות המערער הייתה אחד הגורמים לתאונת, נתקיים בה הקשר הסיבתי העובדתי, ואין זה משנה, שהተנגות היה רק אחד הגורמים, כל עוד היה גורם הכרחי, שבלעדיו לא הייתה התאונת קורית".

ראה גם ע"פ 8827/01 שטריזנט נ' מדינת ישראל, נז (5) 506, בעמ' 518, נקבע על-ידי כב' השופט (בדים) מ';

" נזכיר בראשית הלכה שמכבר, ונדע כי התנהגות הנפגע - לרבות התאבדות - וכמותה התערבותו של גורם שלישי במערכת, גם זו גם אין שולחות, באשר הן, קשר סיבתי-משפטי בין מעשה או מחדל של הפוגע לבין תוצאה פוגעת, והוא - שעיה שהפוגע אדם מן היישוב היה יכול - נורמטיבית - לצפות מראש את שאירע בפועל.."

נסיבות האישיות של הנאשם

הנאשם בן 39, נשוי ואב ל- 3 ילדים עובד מזה כ- 3 שנים באופן עצמאי כמספר ציוד בלבד. תסקיר שירות המבחן מיום 10.10.14, סוקר את נסיבות חייו ואת החיזוק שמצא לאחר התאונה באמונה בדת.

בສיפת הتسקייר נוכח התרשומות קצינת המבחן כי הנאשם מקבל אחריות פורמלית בלבד לביצוע העבירה, משליך את האחריות על גורמים חיצוניים שאינם בשליטתו, קבעה קצינת המבחן כי הדבר מעלה את הסיכוי להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. על כן, אין היא באה בהמלצה בעניינו.

יצוין, כי אף בפניו שירות המבחן, הנאשם כלל לא הביע חריטה כנה על ביצוע העבירה וביטוי חריטה מחוברים בחלוקת הגדול למחיר האיש שמדובר בשלה במידה ויוחלט על מצוי הדין עמו.

לא נעלמה מעני העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1993 ולהובתו 4 הרשות בתחום התעבורה כולל מסוג ברירות משפט.

ערה אני לפסק הדין שניתן בעפ"ת 12-11-42557 יעקב בן יהיאל ניסים נ' מדינת ישראל שם הומתך עונש המאסר מ- 18 חודשים מאסר בפועל ל-6 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות. ואולם, שם בית המשפט המחויז מצא וקבע כי יש להקל בעונש מאחר ומדובר בנסיבות מיוחדות כאשר המנוח היה הממונה על הבטיחות באתר והוא זה שההורה לו לנסוע לאחר עלי מנתה להעמיס דודו בטון (כב' השופט אהרון מוקבר בעמוד 20 לפסק הדין, פסקה 10). אב"ד סג"נ כב' השופט אברהם טל הוסיף כי המנוח הלך אל השטח המת שחייב האחורי הטרקטור כאשר הוא יודע שעפ"י המשימה שאמור היה הנאשם לבצע הוא עומד לנסוע לאחר מכן מכון (עמוד 25 לפסק הדין, פסקה 12).

בעניינו, המנוח היה במקום, הנאשם העביר על כתפיו את האחריות כאשר הוא לא נקט באמצעות הדרושים למניעת התאונה.

סוף דבר

לאחר שבדקתי את השיקולים השונים ובחנתי טיעוני הצדדים, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. דנה את הנאשם לעונש מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים.

2. הנני מורה על עונש של מאסר לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

3. הנני פוסלת את הנאשם מלקלל או מלחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 שנים.

הפסילה תחול היום בגין התקופה שריצה בתיק זה כולל ימי הפסילה המנהלית, היה ונפסל. ואולם, לא תבוא במנין

הימים התקופה בה ירצה הנאשם עונש של מאסר בפועל.

4. דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך של 10,000 ₪ או 50 ימי מאסר שישה תמורים. הקנס ישולם ב- 5 תשלוםיו שווים ורצופים החל מיום 1.1.15 ובכל 1 לחודש. היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מיידי. הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ב כסלו תשע"ה, 04/12/2014 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפולד נאו, שופטת

החלטה

לאחר ששמעתי בקשה הסגורה, לאחר והנאם התיצב בכל הדיונים שנקבעו בעניינו בתיק זה, מורה כי רכיב עונש המאסר יעכב וזאת עד ליום 18.1.15 שעיה 9.00 בתנאים הבאים:

1. הפקחת הסך של 3,000 ש"ח. הסכום יופק עד ליום 9.12.14 שעיה 12.00.
2. חתימה על ערבות עצמית בסך 50,000 ש"ח.
3. חתימת ערב צד ג' בסך של 25,000 ש"ח - תחתם עד ליום 9.12.14 שעיה 12.00.
4. מוצא בזאת צו עיקוב יציאה מן הארץ כנגד הנאשם.

נוכח חומרת העבירה, לא מצאתי מקום להורות על עיקוב עונש הפסילה.

ניתנה והודעה היום י"ב כסלו תשע"ה, 04/12/2014 במעמד הנוכחים.

הוקלט על ידי סיגל קידוש